

↑ Předávání cen vítězům soutěže Srdce s láskou darované v Poslanecké sněmovně

Mým snem je nabídnout dětem něco jiného než tablet a sociální síť

Potkat „renesančního člověka“ se širokým přesahem aktivit je vždycky zážitek. A za takovou osobnost považujeme právě Janu Jenšíkovou. Máme tu čest podílet se společně na projektu Srdce s láskou darované, který už dokázal změnit život mnohým dětským kolektivům. Souhlasíte se mnou, paní Jenšíková?

Teď se červenám, slíbila jste, že si budeme povídat o naší soutěži pro děti, ne o mně. Za renesančního člověka považuji třeba Leonarda da Vinci. Na rozdíl od něj nejsem mistrem mnoha vědních disciplín, snažím se jen dělat nejlépe to jedno, co umím. A dělat to nejen perem a hlavou, ale i srdcem, protože pouze taková novinařina může podle mě ještě v dnešním informačně přesyceném světě někoho oslovit.

Zaujaly mě Vaše zkušenosti a záběr. V oblasti public relations, marketingové komunikace a reklamy působíte více než čtvrt století. Je něco, co Vás v tomto oboru ještě dokáže překvapit?

Naštěstí mě stále něco překvapuje, změny jsou rychlejší než kdy jindy. Baví mě dívat se na věci novými očima, hledat nové souvislosti, vazby, pravidla... Když to trochu odlehčím, naposledy mě překvapil během společné dovolené můj patnáctiletý synovec Michal, jak si nosí momentálně celý svůj svět s sebou v telefonu: informace, vztahy, zábavu, hudbu, filmy, fotoaparát, kameru... Ale i přesto se mnou, mým mužem a babičkou na šumavskou chalupu jako každý rok předtím jel, a pokud jsme mu nabídli jinou alternativu, odložil mobil a s chutí vyrazil na výlet, hrát bowling, nebo nám pomohl složit pět kubíků dřeva. Překvapilo mě, jak už dokáže být ke spoustě věcem, které

Chceme podpořit tradiční lidské hodnoty, jako jsou láska, přátelství, rodina, vzájemná úcta

mu ta chytrá věcinka vnučuje, kritický. Snažím se mu nenápadně podsouvat, že přes všechny on-line vymyšleniny a složitosti dnešního světa stále platí dvě osvědčená přísloví: „Bez práce nejsou koláče“ a „Kdo se bojí, nesmí do lesa“.

Vydáváte časopis AGE o mezigenerační spolupráci a životních hodnotách. Jak lze změnit vztahy mezi generacemi, když jsou zkušenosti nepřenositelné?

Vztahy nejsou podle mě primárně o zkušenostech, ale o srdci, energii. O respektu, úctě a lásce, která má mnoho podob. Řekla bych, že mezige-

nerační vztahy změním jen prostřednictvím těch vztahů samotných, tedy tím, jak se k sobě budeme vzájemně chovat, jak si budeme naslouchat, kolik času si pro sebe najdeme. Z vlastní zkušenosti vím, že se svým dědečkem, kterého jsem měla moc ráda a byl pro mě velkým vzorem, jsem ne vždy souhlasila. I on se mnou pokaždé nesouhlasil, například když jsem se na gymnáziu najednou rozhodla, že poruším rodinnou tradici a nebudu učitelkou, jak si vždycky přál. Víím, že to pro něj nebylo lehké, ale v mém snu studovat v Praze žurnalistiku mě podporoval, jak jen mohl, i když věděl, že se nejspíš zpět do moravského pohraničí nevrátím. Dnes by byl určitě rád, že jsem se na školy s projektem AGE a soutěží pro děti oklikou vrátila. Prostě mě to tam nějak táhlo.

Dostali jsme se k Vašemu projektu celostátní soutěže Srdce s láskou darované, kdy kolektivy dětí z MŠ, ZŠ i uměleckých škol a dětských domovů vyrábějí srdce v různých podobách a velikostech. Ta pak darují někomu, kdo si je podle nich nejvíc zaslouží. Svou volbu musejí zdůvodnit a napsat k ní příběh. Do soutěže se během dvou let zapojilo více než patnáct tisíc dětí a pedagogů z více než dvou set škol. Co bylo tím prvotním impulzem ke spuštění tak rozsáhlé akce?

Na počátku byl časopis AGE, který díky našemu generálnímu partnerovi, opavské společnosti Optys, zamířil před třemi lety na všechny základní a vybrané mateřské i střední školy v Česku. A můj sen nabídnout dětem něco jiného než tablet a sociální síť: projekt, který by je spojil navzájem i s učiteli a naučil je dělat ostatním radost. Myslím, že tato dovednost se jim bude v životě hodit.

Děti si díky tomuto projektu vyzkouší, jak lze vyměnit jednu pomoc za druhou. Posílí to jedince, stmelí kolektiv. Myslíte si, že je hlavní myšlenka celého projektu i účinnou zbraní proti dětské šikaně?

Nejen proti té dětské, i proti šikaně učitelů dětmi a naopak. Přece kde je dobrá parta a lidi se mají rádi, vědí, že se na sebe mohou spolehnout, respektují se, tam se nebudou šikanovat. Za tu dobu, co soutěž pořádáme, jsme byli svědky mnoha příběhů. Děti objevily kouzlo party a přestaly si hrát každé na svém písčátku. A učitelé najednou po mnoha letech pochopili, jaké „poklady“ ve své třídě mají. Že i když známky z testů

→ S milovaným kamarádem Takem

u někoho z nich nejsou nejlepší, dokážou být skvělí kamarádi, mají dobrou srdce.

Příloha Vašeho časopisu AGE pod názvem TECH EDU podporuje technické vzdělávání. Jak lze studentům pomoci překlenout propastný rozdíl mezi teorií ve škole a praxí v následném zaměstnání?

Jedině a zase praxí. Ne náhodou se stále více firem a škol spojuje a pracují společně na projektech znovuotevírání školních dílen, pravidelných praxí ve výrobě, vznikají firemní střední průmyslovky a učiliště... Právě o podobných projektech rád píšeme, protože nás více baví ukazovat, že to jde, než nadávat, že je to v háji.

Vaše rodinné vydavatelství vydává také už pátým rokem dvouměsíčník o obchodě a exportu TRADE NEWS. Stal se absolutním vítězem v soutěži Zlatý středník 2013 v kategorii Nejlepší B2B časopis a noviny. Jakým hlavním trendům se zde věnujete?

Časopis jsme začali vydávat v době, kdy některá velká kamenná vydavatelství tituly rušila s tím, že tištěná média nemají v době on-line komunikace do budoucna šanci a že se nevyplatí. Někteří se nám smáli, když jsme šli proti tomuto trendu a vsadili jsme na kvalitu, a to ve všech směrech – kvalitní autoritou novinářinu, a ne rychlé Ctrl + C a Ctrl + V z internetu, náročnou infografiku, kvalitní papír a tisk. Naštěstí jsme se s manželem, se kterým jsme spolu od fakulty, shodli, že do toho nejdeme s tím, že zbohatneme, ale chtěli jsme se do budoucna uživit a dělat poctivě něco, co nás baví a za co se nemusíme stydět. Díky tomu, že jsme našli pár podobných nadšenců, jsme stále nohama na

zemi, daří se náš projekt udržet a latku si posouváme stále nahoru. K našim partnerům, kteří nám od začátku věřili, přibývají další, stejně jako se rozšiřuje základna našich pravidelných čtenářů, kteří se na nová čísla TRADE NEWS těší. A z příběhů mnoha rodinných firem, o kterých tak rádi píšeme, víme, že v tom nejsme sami. Vždyť i vaše firma GUMEX je příkladem toho, že s nadšením, velkým pracovním nasazením a poctivým přístupem lze dosáhnout na první pohled nemožného.

PhDr. Jana Jenšíková

Vystudovala Fakultu žurnalistiky Univerzity Karlovy. Původním povoláním je novinářka, v současnosti je jednatelkou společnosti ANTECOM, která vydává tituly TRADE NEWS, AGE a TECH EDU. Ráda tráví čas se svojí rodinou a přáteli nebo při dlouhých procházkách lesem s labradorem Takem. Odpočívá při práci na zahradě nebo u knihy, filmu či v divadle. V budoucnu chce psát knížky, pravidelně sportovat, tančit, oprášit hru na klavír a cestovat.

Rozhovor s PhDr. Janou Jenšíkovou připravila Ing. Monika Sivulková, marketingová specialista firmy GUMEX, foto: soukromý archiv Jany Jenšíkové